

KOLOSSENZEN 1:15-23

- 15 Hij is het beeld van de onzichtbare God, de eerstgeborene der ganse schepping,
16 want in Hem zijn alle dingen geschapen, die in de hemelen en die op de aarde zijn, de zichtbare en de onzichtbare, hetzij tronen, hetzij heerschappijen, hetzij overheden, hetzij machten; alle dingen zijn door Hem en tot Hem geschapen; {} {}
17 en Hij is voor alles en alle dingen hebben hun bestaan in Hem;
18 en Hij is het hoofd van het lichaam, de gemeente. Hij is het begin, de eerstgeborene uit de doden, zodat Hij onder alles de eerste geworden is.
19 Want het heeft de ganse volheid behaagd in Hem woning te maken,
20 en door Hem, vrede gemaakt hebbende door het bloed zijns kruises, alle dingen weder met Zich te verzoenen, door Hem, hetzij wat op de aarde, hetzij wat in de hemelen is.
21 Ook u, die eertijds vervreemd en vijandig gezind waart blijkens uw boze werken, heeft Hij thans weder verzoend,
22 in het lichaam zijns vlezes, door de dood, om u heilig en onbesmet en onberispelijk voor Zich te stellen,
23 indien gij slechts wel gegrond en standvastig blijft in het geloof en u niet laat afbrengen van de hoop van het evangelie, dat gij gehoord hebt en dat verkondigd is in de ganse schepping onder de hemel, en waarvan ik, Paulus, een dienaar geworden ben.

Gemeente van onze Heer Jezus Christus,

Is er in de schepping wel iets van God te zien

De Britse filosoof Anthony Flew vertelt het verhaal over de tuinman in het oerwoud.

Het gaat als volgt:

Twee ontdekkingsreizigers stuiten op een open plek in het oerwoud vol met bloemen en onkruid.

De ene ontdekker zegt: 'hier moet een tuinman zijn, want er zijn bloemen', maar de andere zegt: 'hier is geen tuinman, want ik zie onkruid'.

Ze zetten hun tenten op, houden de wacht en....geen tuinman te zien.

De een zegt: 'zie je wel, er is geen tuinman', maar de ander zegt: 'jawel, de tuinman is onzichtbaar'.

Om er achter te komen wie gelijk heeft maken ze een omheining met schokdraad en ze patrouilleren met bloedhonden.

Geen enkele beweging, geen schok en geen bloedhonden die aanslaan.

'Ik zie geen tuinman', zegt de een. 'Jawel, zegt de ander, maar hij is onzichtbaar, onhoorbaar, geurloos en niet gevoelig voor schokken, maar hij ziet om naar zijn tuin waar hij van houdt'.

De een vermoed iemand, want er zijn bloemen, maar de ander zegt: ik geloof het niet, want er is onkruid.

Onkruid - het slaat op alles wat er mis is in de schepping-, als je de Bijbel erop na slaat wordt er enerzijds gezegd, dat God dat niet gewild heeft, en anderzijds ook nog, dat er een breuk, een storing is gekomen in de schepping tussen mensen, tussen God en mensen, tussen de mensen en de natuur.

Het bijbelgedeelte van vanavond geeft ook iets weer van die breuk, want er vallen woorden als vervreemd zijn, vijandig gezind, boze werken in vers 21.

Over die breuken, barsten en scheuren lezen we dagelijks in de krant.

Want de harmonie lijkt verstoord bij die overstromingen, waar is de genade in grote steden met hun straatbendes en waar is de Heilige Geest in het Heilige land, waar in het drukke verkeer, waar ervaar je nu iets van God...? Vervreemding

Ook voor iemand die gelooft zijn God en de wereld soms twee werkelijkheden, twee kampen, even ver van elkaar verwijderd als de hemel van de aarde.

Op sommige momenten, heilige momenten en heilige plaatsen is er weer even contact, in die ene ontmoeting, op die vakantie, in de kerk.

Maar vaak lijkt alles op drift geraakt, leven we in een wereld waarin de kosmos niet altijd als een sieraad wordt beleefd.

Is er wel iemand met een genadig aangezicht?

“ik zie niets”, zegt de moderne mens, kijkend naar al dat onkruid, “hoogstens de achterkant van een borduurwerk vol kruissteken en hechtdraden”.

En Hendrik Marsman dichtte in zijn gedicht ‘Tempel en Kruis’:

‘ik sta alleen, geen God of maatschappij
die mijn bestaan betreft in een bezielde verband’

Ik zie niets van een Schepper, een Onderhouder en een Verlosser in deze wereld.

Dat was op een bepaalde manier ook de mening van sommige mensen in de gemeente van Kolosse in het westen van het huidige Turkije, want wat leerden die?

Niet dat er geen God was, maar, zeiden ze, van God en van zijn verlossende werk in Jezus is kan je niet te veel terug zien in de schepping, want daar hebben allerlei machten en krachten vrij spel; het is een grote boze wereld waar God geen greep op heeft.

Het verlossingswerk van God moet je daarom alleen geestelijk zien: het is een ‘weten’, een ‘inzicht’ dat God je kennis geeft aan Hem. Maar je ziet er niet veel van terug in het leven.

Eigenlijk wel een aantrekkelijke gedachte, want denk ik dat soms ook niet: dat God hier wel is in de kerk en mij zo af en toe een goed gevoel geeft, maar dat thuis, in mijn werk, in de wereld, in de schepping allerlei andere wetten gelden?

Sterker, wat voor aanspraak maakt dat verhaal van die man van Nazareth, die in het jaar 30 optrad in een uithoek van de wereld, op mij in 2009 in Nederland?

Ik zie niets... hoewel het wel een grote opluchting zou zijn als deze man met zo’n uitstraling, zo’n liefde, zo’n genezende invloed inderdaad alles, ook de wereld, zou beheersen.

Het zou een opluchting zijn als ik wist dat Jezus alles zou beheersen!

Is dat zo? En zo ja, hoe weet ik dat?

Vroeger stonden op de snelweg naar Schiphol borden met de tekst: ‘kijk niet naar boven, maar op de weg’.

Ik zou de tekst vanmorgen willen omdraaien en een bord willen neerzetten met de tekst: ‘kijk niet alleen naar beneden, maar ook naar boven’.

Als je het grote geheim van Jezus wilt ontdekken moet je ook naar boven kijken, naar God.

Want het verhaal van die man uit Nazareth blijft een verhaal van vroeger, een lokaal gebeuren, tenzij God beslissend door Hem heen heeft gehandeld.

En dat is de overtuiging van de Bijbelschrijvers.

En in dit schriftgedeelte wordt dat wel heel hooggestemd bezongen: Jezus is de zoon van Gods liefde, Beeld van de onzichtbare God, Eerstgeborene van de doden, Eerstgeborene van de hele schepping, het Begin.

Ik lees: het heeft de ganse volheid, dat is God, behaagd, in die ene persoon Jezus Christus woning te maken, om dan zo, vrede gemaakt hebbende door het kruis alle dingen weer te verzoenen.

Als dat nu eens waar is, dat er van God uit door Jezus Christus vrede en verzoening is gekomen tussen God en mens en dat van daaruit God 'alles' aan het herstellen is, dan houdt dat nogal wat in...

Ik vond het opvallend hoe vaak het woordje 'alles', 'alle dingen', 'ganse' wordt gebruikt (9x), en hoe vaak het 'in Hem,' in Christus (8x) valt.

Alsof je overtuigd moet worden, dat in dat herstelwerk van God echt niets onttrokken is aan zijn oog: de zondag niet, maar ook de maandag niet, mijn huiselijke leven niet, maar ook mijn maatschappelijke leven niet, mijn vakantie niet, maar ook mijn werkplaat niets, de eencellige diertjes niet en ook de sterrenstelsels niet. Alles.

En dat terwijl er in Kolosse mensen waren, die moeite hadden met dat 'alles' en zeiden: God is maar voor een deel werkzaam, of op sommige plaatsen, maar niet overal en niet in alles, niet op de werkplaats, niet in de hele schepping.

Deze wat mystiek ingestelde mensen wilden de betekenis van Jezus beperken zoals je dat tegenkomt in uitspraken als: 'ik geloof wel in God, maar in de wereld heeft alles zijn eigen wetten.

En je komt het ook tegen in New Age kringen waar Jezus best een hoge plaats krijgt, maar er anderzijds wordt gezegd: er zijn nog zoveel machten en krachten, energieën....Jezus beheerst niet alles, is niet alles

Hier lees ik: als je God zoekt, zoek Hem in Jezus Christus en dat doen we hier in de kerk.

Maar ga daarna Hem in alle dingen ontdekken, want in Jezus Christus beheerst God alles.

Een ongelovige man wandelde eens met Ds Buskes door Amsterdam. Ze kwamen langs het gebouw van het leger des heils. 'God is liefde' stond erop. Vervolgens bij een hoogspanningshuisje met rode pijlen. 'Daar heb ik nu zo'n moeite mee' zei hij. 'Gods liefde daarboven en die pijlen hier beneden'. Buskes zei: 'je leest verkeerd: je kijkt eerst boven en gaat dan kijken of het beneden klopt. Maar kijk eerst beneden en dan zie je rode pijlen. Vandaag gaan ze door jouw ziel, morgen door de mijne. Maar dan weet ik van Een door wie al die pijlen zijn gegaan en ons leven draagt: Jezus. Vandaar uit kijk ik naar boven en zeg ik God is liefde. Deze liefde vervult de aarde.'

Als dat waar is, dan geeft dat vertrouwen, want op alle terreinen van het leven mag ik geloven, dat er geen machten zijn, die vrij spel hebben en dat niet alles wat geweest is er altijd zal zijn: die conflicten, die concurrentie, die ruzies, die rampen, want God is bezig met totaal herstel.

Die plafondschildering in oude kerken van de Christus Pantokrator vind ik dan ook prachtig: waar je je ook bevindt in de kerk, overal kijken die vriendelijke, niet bedreigende en verwijtende Christusogen op je neer, je komt niet van Hem los.

Hoe zei de dichter van Randwijk het ook al weer tegen Ds. Buskes: 'Het diepste geheim van de kosmos is geen grilligheid is, geen ongenaakbaarheid, maar barmhartigheid'.

Ik heb nog een ontdekking gedaan: ik hoor dat alles met het oog op Christus is geschapen: dat zit in die woorden 'in Hem en door Hem en tot Hem'.

Dat is een heel ver reikende gedachte, want er wordt hier gezegd, dat ons leven, alle leven, de bomen, de planten, maar ook de economie aangelegd is op Hem.

Dat zie je niet altijd, want er is ook veel verzet, er zijn veel raadsels, maar alles is er wel op aangelegd.

Je zou het zo kunnen zeggen: alles is met een wortel geschapen en een wortel zit onder de grond, alles heeft een onzichtbare onderkant, een onzichtbare oorsprong, een bestemming en die zag je helemaal oplichten in Jezus Christus.

Of met nog een ander beeld: God gaf alles een onzichtbare code en formule mee en het is de bedoeling dat die eruit komt en Hij kwam eruit in Christus.

Als alles aangelegd is op Hem, moet je dan niet zeggen, dat alles wat geschapen is boven zichzelf uitwijst en in zichzelf niet genoeg is en om voltooiing vraagt.

De schepping is aangelegd op Christus.

Dat leren ontdekken in het geschapene is niet makkelijk en daar moet je ook wat voor doen.

Maar de grootste kunstwerken leer je ook niet gelijk waarderen, want je hebt veel uitleg nodig en dan moet je je inspannen, leren zien, leren luisteren...zo ook naar Gods schepping.

En in alles wat ik onderzoek ontdek ik een geheim, een scheppingsprincipe dat ik nooit met een microscoop kan vangen.

'De dingen hebben hun geheim', is de titel van het boek van de natuurkundige Arie v.d. Beukel.

Alle dingen zijn aangelegd op God, d.w.z. in ieder onderdeel van de schepping komt Hij zelf in mee, daar zit Hij 'in' ook al gaat Hij er niet in op: in de wolken en de zee, in de kleuren van de vlinder en de geuren van de jasmijn, zoekt Hij contact, niet als een onpersoonlijke kracht, maar als een echte levende persoon..de hemelen vertellen Gods eer.

In een van de psalmen staat zo mooi: 'God hult zich in het licht als in een mantel'..

Het licht elke dag in mijn ogen is het kleed van God.

En daarmee zeg je veel meer dan licht omschrijven als elektromagnetische golven met een snelheid van 300.000 km/sec.

In alles komt Hij je tegemoet...

Maar die breuken en barsten, die watersnood, die pijn en dat lijden...dat onkruid? Hoe zit het daarmee?

Ook daarin is Hij! Maar dan niet als de Degene die dat alles heeft gewild en heeft veroorzaakt, maar als de Gekruisigde, Degene die alles draagt en lijdt, meezucht naar de voltooiing.

In alles? Ja, in de dictators zie ik de laatste stuiptrekkingen van alles wat zich tegen God verheft.

In alles? ja, want in het lawaai van de grote stad, de drukte van mijn kantoor, in mijn huishouding, breng ik de tekst van de profeet Zacharia in herinnering: 'te dien dage... zullen alle potten in Jeruzalem en Juda zullen 'heilig' zijn, d.w.z. in de gewone dingen kan je God ontmoeten (Hst 14)

En zei Luther ook niet dat de liturgie in het dagelijks leven plaatsvindt?

Dus er valt gelukkig niets buiten Hem: geen enkele macht, geen enkele handeling, geen enkel schepsel.

Of ik het altijd zie? Nee, maar daarom moet je ervan zingen en waarschijnlijk is Col. 1:15-20 een lofzang, gezongen in de eerste gemeente.

En zingen niet verklappen, dat het anders is: je zingt je er boven uit.

Als God in Jezus alles beheerst, dat is ook een duidelijk appèl naar mij, want Jezus is het hoofd van het lichaam, de gemeente en die gemeente wordt gebruikt voor zijn wereldwijde herstelwerkzaamheden.

Want het gaat ook om 'u', die eertijds vervreemd en vijandig gezind was en 'u' en ik moeten die gebroken draden weer aan elkaar knopen, verzoening bewerken, genezing brengen.

Het moet van zondag naar maandag, het moet van mijn kleine huiselijk leventje naar de werkvloer en van daar naar de maatschappij en de natuur met al zijn machten en krachten, naar de kosmos op weg naar de dag dat God alles in allen zal zijn

Amen

Zondag 8 februari 17.00 uur

Voorganger: Ds. Leen Jan Lingen

Organist: Huub van Straten

Zingen: Psalm 150

Stilte-Votum-Groet

Themastelling

Zingen: Gezang 437

Gebed

Lezing: Psalm 93

Zingen: Psalm 93

Lezing: Kolossenzen 1:15-23

Zingen: Gezang 158

Verkondiging

Zingen: Gezang 157

Lezen: Geloofsbelijdenis

Zingen: Gezang 476:5

Gebeden

Collecte

Zingen: Gezang 166:1,4

Zegen